

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Kanderu a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Pavla Farkaša na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9. januára 2008 v Bratislave v trestnej veci proti obvinenému **B. A. a spol.**, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné o sťažnosti obvineného B. A. proti uzneseniu sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 17. decembra 2007, sp. zn. BB – Pšv 15/2006, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť obvineného B. A. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Obvinený B. A. je (spolu s ďalšími osobami) v predmetnej trestnej veci trestne stíhaný, pretože je dôvodne podozrivý zo spáchania trestného činu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny a teroristickej skupiny podľa § 185a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, ako aj pre trestné činy vraždy podľa § 219 ods. 1 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006, trestný čin vydierania spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 235 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., trestný čin poškodzovania cudzej veci podľa § 257 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a trestný čin ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 9 ods. 2, § 221 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006.

Napadnutým uznesením sudcu Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica podľa § 79 ods. 3 Tr. por. v bode I. zamietol žiadosť obvineného B. A. o prepustenie z väzby na slobodu a v bode II. podľa § 80 ods. 1 písm. b/ Tr. por. neprijal jeho písomný sľub.

Proti tomuto uzneseniu podal obvinený v zákonnej lehote určenej v § 181 ods. 1 Tr. por. sťažnosť, ktorú zdôvodnil jednak prostredníctvom svojho obhajcu a jednak aj napísaným vlastnoručne písomným podaním.

V dôvodoch sťažnosti podanej prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. M. K. uviedol, že považuje ďalšie trvanie svojej útekovej i preventívnej väzby za neopodstatnené. Vyjadril názor, že väzba je nezákonná z dôvodu absencie súhlasu justičných orgánov Maďarskej republiky, pričom poukázal na skutočnosť, že vyšetrovanie je v súčasnosti už v konečnej fáze. Z celej skupiny pätnástich obvinených, je v tomto štádiu stíhaných dvanásť obvinených na slobode, u ktorých dôvody väzby už pominuli. Dôvodil tiež, že jeho väzba nie je dostatočne odôvodnená konkrétnymi skutočnosťami.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu obvinený navrhol aby odvolací súd napadnuté uznesenie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v celom rozsahu zrušil a prepustil ho z väzby na slobodu.

V sťažnosti napísanej vlastnou rukou obvinený namietal, že podľa jeho názoru Európske zatýkacie rozkazy v jeho veci boli vydané v rozpore s čl. 5 ods.3, ods. 4 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 14 ods. 1 písm. a/ Európskeho dohovoru o vydávaní. Navrhol preto, aby najvyšší súd zrušil napadnuté uznesenie špeciálneho súdu a prepustil ho, i za prípadného prijatia jeho sľubu, na slobodu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti obvineného podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako i konanie ktoré mu predchádzalo a zistil, že sudca pre prípravné konanie špeciálneho súdu rozhodol v predmetnej veci správne a v súlade so zákonom.

Z obsahu relevantného spisového materiálu je zrejmé, že obvinený B A bol vzatý do väzby uznesením sudcu pre prípravné konanie Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo dňa 24. augusta 2006, sp. zn.

BB - Pšv 15/2006, a to z dôvodov podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Lehota väzby začala plynúť dňom 24. augusta 2006.

Rozhodnutiami Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica v spojení s uzneseniami Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bola lehota trvania väzby u obvineného opakovane predlžovaná. Ostatným uznesením špeciálneho súdu sp. zn. BB-Pšv 18/06 z 11. októbra 2007 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 3 Tošs 21/2007 z 11. októbra 2007, bola na základe návrhu prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v Bratislave podľa § 76 ods.2 Tr. por. predĺžená lehota väzby u obvineného B.A. do 24. februára 2008.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zistil, že sudca pre prípravné konanie špeciálneho súdu pri svojom rozhodovaní dodržal všetky formálno-procesné zákonné podmienky a taktiež aj z vecného hľadiska je rozhodnutie, ktorým zamietol žiadosť obvineného o prepustenie z výkonu väzby na slobodu správne a zákonné.

Aj podľa názoru najvyššieho súdu dôvody väzby u obvineného A. podľa § 71 ods. 1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. aj naďalej nezmenene trvajú.

Na základe uvedeného je treba konštatovať, že doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú, že skutky, pre ktoré je trestné stíhanie vedené boli spáchané, majú znaky vyššie špecifikovaných trestných činov, pričom existuje dôvodné podozrenie, že tieto skutky spáchal obvinený B. A. sám, resp. spoločne s ďalšími obvinenými osobami.

Z obsahu trestného spisu vyplýva, že v posudzovanom prípade sa jedná o dôvodné podozrenie zo spáchania obzvlášť závažnej, organizovanej násilnej trestnej činnosti. Obvinený je trestne stíhaný ako člen zločineckej skupiny .

S poukazom na charakter trestnej činnosti, pre ktorú bolo v predmetnej veci začaté trestné stíhanie sa ani v súčasnom štádiu dokazovania na dôvodnosti ďalšieho trvania väzby nič nezmenilo.

Konkrétne okolnosti ktoré odôvodňujú existenciu dôvodov ďalšieho trvania väzby obvineného spočívajú v charaktere, spôsobe a rozsahu trestnej činnosti zo spáchania ktorej je dôvodne podozrivý. V danom prípade sa jedná o rozsiahlu, závažnú trestnú činnosť veľkej skupiny obvinených, vyžadujúcu značne rozsiahle a časovo náročné dokazovanie. Z relevantných častí trestného spisu je nepochybne zrejmé, že obvinený sa nezdržoval na adrese jeho trvalého bydliska a ukrýval sa v cudzine. Preto dôvodná obava z možného úteku obvineného, je stále plne opodstatnená (§ 71 ods.1 písm. a/ Tr. por.).

Trestná činnosť pre ktorú je obvinený trestne stíhaný mala byť páchaná organizovaným spôsobom a po dlhšiu dobu, viacerými skutkami a až zákrokom orgánov činných v trestnom konaní bolo v jej pokračovaní zabránené. Tieto okolnosti odôvodňujú obavu, že obvinený v prípade prepustenia na slobodu bude pokračovať v trestnej činnosti, alebo vykoná trestný čin ktorý pripravovali resp. ktorým hrozil.

Na základe týchto skutočností súd prvého stupňa správne vyvodil záver o dôvodnosti ďalšieho trvania väzby aj podľa § 71 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Pokiaľ sa týka sťažnostných námietok obvineného vo vzťahu k otázkam uplatňovania zásady špeciality treba uviesť, že Najvyšší súd Slovenskej republiky sa týmito jeho námietkami zaoberal v predchádzajúcom svojom uznesení (z 21. februára 2007, sp. zn. 3 Tošs 2/2007) v predmetnej veci, a preto v tomto smere poukazuje na odôvodnenie tohto rozhodnutia. V danej súvislosti treba tiež zdôrazniť, že súdy Slovenskej republiky nemôžu podrobiť revízii právoplatné rozhodnutia justičných orgánov Maďarskej republiky.

Námietky obvineného spočívajúce v tvrdení, že pred rozhodnutím sudcu špeciálneho súdu mu nebolo umožnené nahliadnuť do trestného spisu, ako aj, že časť obvinených v predmetnej veci bolo už z výkonu väzby prepustených, je z hľadiska posúdenia dôvodnosti trvania väzby obvineného B. A. irelevantná. U každého obvineného sa dôvodnosť väzby posudzuje vždy individuálne.

Vo vzťahu k sľubu obvineného je treba uviesť, že prvostupňový súd sa s týmto návrhom zaoberal a posúdil vecné aspekty možnosti nahradenia väzby peňažnou zárukou.

S prihliadnutím na povahu a závažný charakter trestnej činnosti, pre ktorú je obvinený B. A. trestne stíhaný, dospel sudca pre prípravné konanie špeciálneho súdu k správne záveru, že v predmetnom prípade sľub nie je dostatočnou zárukou, pretože neodstraňuje obavu, že menovaný sa v prípade jeho prepustenia na slobodu nedopustí konania predpokladaného ustanovením § 71 ods.1 písm. a/, písm. c/ Tr. por. Preto návrh obvineného na jeho prepustenie z väzby za súčasného prijatia jeho sľubu sudca pre prípravné konanie špeciálneho súdu správne neprijal.

Vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky sťažnosť obvineného B. A. nepovažoval za dôvodnú a preto ju podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave, 9. januára 2008

JUDr. Jozef K a n d e r a , v. r.
predseda senátu

Vypracoval: JUDr. Pavol Farkaš

Za správnosť vyhotovenia:

